

Document «No ens aturem» de la VIII Assemblea General de Procés Constituent

La Pandèmia, drets i llibertats escurçades

La Pandèmia ha significat una gran retallada de drets fonamentals i la instauració de la por, tant que ha portat a doblar els suïcidis i les malalties mentals. Ha suposat un confinament forçós, un distanciament social, multes arbitràries, pèrdua del dret a manifestació i reunió, censura de tota mena a premsa, xarxes, fins i tot entre la població i els metges, campanyes mediàtiques de pànic orquestrades pels mitjans de comunicació per afavorir una vacunació massiva de la població, quan no són pròpiament vaccins.

Patim una pèrdua total de credibilitat de les institucions de la UE pel que fa a respectar els drets democràtics dels pobles davant la indústria farmacèutica i les grans corporacions. Van ignorar els consells sobre com contenir una plaga global. Van recórrer a solucions nacionals davant d'un problema internacional. En lloc d'eliminar les patents farmacèutiques per permetre l'accés a tothom, van insistir a defensar els beneficis de les grans empreses. Com a resultat, les nacions industrialitzades més riques van acaparar les mesures per contenir i aturar la malaltia, mentre que la majoria de la població mundial va quedar a la deriva.

Tenim l'intent de l'OMS homogeneïtzar les respostes a la pandèmia exclusivament sota el seu criteri. Hem denunciat que l'OMS està finançada per les farmacèutiques i les normes que treu deriven com una obligació acientífica en molts casos per no voler investigar altres solucions accessibles a tot el món.

La Repressió de l'Estat espanyol i de la Generalitat

La situació política catalana 2020-2022 ha estat de repressió continuada per part de l'Estat espanyol, des de tots els nivells de l'estat, on grups de patriotes espanyols de dèbil cultura democràtica van aplicant la llei de l'enemic, aplicant una ingerència judicial en tots els àmbits. Aquesta repressió s'ha d'afegir a la de la Generalitat de Catalunya en no retirar les causes dels seus cossos policials a més de 4.000 imputats. S'ha de denunciar llur deixadesa i ineptitud davant les pèrdues de llibertats de tota mena i la disposició a establir un Estat que està podrit fins el moll de l'os i que continua l'obra de desmantellament de la nostra economia i dels nostres recursos.

El Govern català resultat de les eleccions del 14 de febrer del 2021

A Madrid governa el PSOE i Podemos amb el suport d' ERC i BILDU

Els indults arriben el 23 de juny de 2021

La situació política catalana 2020-2022 es torna borrosa i incerta en desgastar-se ràpidament les premisses que la configuraven des de la imposició de l'art. 155: l'existència dels blocs independentista i espanyolista condicionant una impossible estabilitat institucional autonòmica minada per la creixent repressió i la ingerència judicial paralitzant de lleis i resolucions parlamentàries.

A les eleccions del 14 de Febrer sortia l'esbombat 52% de vot independentista i el govern Aragonès va ser fruit d'un pacte d'Investidura d'ERC-CUP i un pacte de Govern ERC-Junts. El seu denominador comú era un marge de temps per a la negociació amb el Govern Sánchez i el compromís de concretar la ruta cap a l'amnistia i l'autodeterminació, a més d'un significatiu gir social basat en la lectura que "havia guanyat l'esquerra".

ERC

Aviat va quedar palès que la prioritat d'ERC era establir l'autonomisme institucional i guanyar temps aprofitant la necessitat de suport parlamentari al "Govern progressista" i

consolidar el paper de partit troncal de la política catalana. Ha incomplert els compromisos del pacte amb la CUP i en comptes de preparar-se per a la confrontació amb l'Estat, ha brindat la col·laboració gairebé incondicional al PSOE.

Van substituir el suport de la CUP pel d'En Comú Podem, votant-se mútuament els pressupostos de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona en un exercici de politiqueria oportunista que es complementa amb el suport d'ERC i Bildu als Pressupostos Generals de l'Estat.

El repartiment dels fons de la UE *Next Generation* i les pressions del capital i dels alts càrrecs de l'administració han deixat en segon pla els programes electorals i l'agenda independentista. Això inclou retirar la línia vermella que exclouia el PSC per ser partícip directe de la repressió i pactar acords a Diputacions (Junts i PSC a BCN) i a Ajuntaments, repartir-se càrrecs, així com renovar institucions que portaven anys bloquejades.

LA CUP

Si l'acord de la CUP amb Guanyem (Dolors Sabaté) volia enfortir el seu paper institucional i demostrar que podia aconseguir avenços socials tangibles en habitatge, renda bàsica, ecologia i territori, retirar les acusacions de la Generalitat en els processos a manifestants... la realitat els ha obligat a reconèixer que era una esperança estèril i a enfrontar-se al dilema de diluir els eixos polítics o fer front a un període de marginalitat institucional.

L'Assemblea Nacional de la CUP va constatar la baixa participació de les bases i l'enuig dels militants, que van aprovar esmenes molt crítiques amb la ponència reclamant fer oposició frontal al Govern ERC-Junts fins i tot "desestabilitzant-lo" amb l'oposició sistemàtica al Parlament i al carrer, postulant-se com a palanca parlamentària del moviment popular i assenyalant que aprovar mesures i resolucions no és suficient davant la manca de voluntat política d'ERC-Junts per complir-les realment.

La CUP necessita consolidar el seu malparat espai en previsió de les eleccions municipals i davant l'evidència de l'error d'haver donat dos anys de marge a la "taula de diàleg" fantasma, que s'ha convertit en una cortina de fum per tapar l'objectiu del referèndum d'autodeterminació. A la CUP no es perfilen gaires canvis en la perspectiva dels 2 anys de marge de legislatura.

JxC

Junts no arriba a tant, només s'aparta de la "taula" adduint que s'han vetat els seus portaveus pel fet de ser represaliats polítics, però posa en segon pla la línia de la confrontació, perquè les prioritats són els pressupostos expansius, la consolidació d'empreses, negocis i projectes d'infraestructures (trens, aeroport, JJOO, F1, Barcelona "Worlds"...).

Els partits del Govern català intenten definir versions impossibles de com obtenir la independència sense trencar les lleis i institucions del Règim del 78: ERC aferrant-se a la "taula de diàleg", Junts negant-ne la viabilitat però reconeixent que no té línia estratègica alternativa i el PDCat, buscant refer un "centre" liberal amb totes les restes de Convergència que exclouen la via unilateral. A tots ells els destorba el moviment popular i la lluita contra la repressió i imploren gestos del govern central que els permetin justificar la claudicació i desmobilització.

PSC

El PSC va aconseguir recuperar el vot prestat a Ciutadans a costa d'aprofundir la seva política espanyolista (abandonament formal del dret a decidir, alineament amb el 155 i la repressió, acatament de les resolucions judicials, fins i tot quan estan dissenyades per provocar el desgast del Govern, com en el tema de la imposició del castellà com a llengua vehicular a l'escola).

ECP-Unidas Podemos

ECP-Unidas Podemos ha vist molt limitada la seva capacitat de pactar amb el PSOE al govern estatal amb la dèbil reforma laboral consensuada amb la CEOE i venuda amb un excés d'optimisme perquè la precarietat i la pobresa segueixen creixent. El mateix succeeix amb els Pactes de Toledo i la nova retallada de les pensions, que es veu com un engany als pensionistes en tornar a perdre el 2021 un 3% de poder adquisitiu, en situar en comptes de l'IPC real acumulat un IPC mig, a més a més de l'increment de 15 a 25 anys per fer el càlcul de la pensió contributiva i de consolidar l'edat de jubilació als 67 anys (amb més de 44 cotitzats). L'escenari empitjora encara més amb l'actual tramitació de la llei de detracció de la caixa de la Seguretat Social i les aportacions que fan les empreses a fons de pensions per ser gestionats per la banca i fons voltors. La prioritat dels fons europeus condicionats a les normes de la UE, que és qui mana realment, ha seguit el camí de Grècia amb un deute creixent impagable i una transició ecològica de la mà de l'IBEX 35. I ens espera un futur pitjor quan es comença a parlar d'estendre el càlcul de les pensions a tota la vida laboral.

Moviments socials

Dins dels moviments socials més actius continua estant la lluita per l'amnistia i l'autodeterminació com es va demostrar a la massiva mobilització del darrer 11 de setembre, seguida del moviment feminista amb les massives mobilitzacions del 8 de març i dels moviments ecologistes com vam veure a la manifestació contra l'ampliació de l'aeroport. Després les lluites del moviment obrer poc combatiu darrerament, no han arribat a convocar amb la persistència que ho fa la Marea Pensionista o la Marea Blanca a alguns llocs. Hem de destacar però, que després d'uns anys molt passius, els 5 dies de vaga a l'ensenyament més un altre d'addicional per la llengua, ho van fer amb un nivell meritori. Seguim els intents de organitzar-nos contra la pujada del preu de l'electricitat, recolzar la lluita contra els desnonaments i per la reivindicació d'habitatges socials, però seguim tenint dificultats de coordinació i extensió, però ja hi ha una tendència a la unificació de les lluites, al protagonisme del sindicalisme alternatiu i a les vagues contundents contra la precarietat i la sobreexplotació (amb exemples com la lluita dels interins contra l'icetazo, els treballadors del SEM, les treballadores del SAD, la recollida d'escombraries de Salt, ...).

Hauríem de reforçar la lluita contra el feixisme que encara té dèbils expressions <https://ucfr.cat/> i es imprescindible el combat contra Vox, la islamofòbia i l'actual fòbia als russos. El primer racisme és la llei d'estrangeria que no permet la regularització, per això impulsem la ILP para regularitzar 500.000 persones essencials !! <https://esenciales.info/> I seguim exigint vies segures pel refugi i sense discriminacions, evitant així els milers de morts al Mediterrani, més de 38.000 des de l'any 2000 !! <https://stopmaremortum.org/>

L'economia social i solidària, el consum responsable, ecològic i de proximitat és més necessari que mai, per impulsar la transició energètica i productiva que freni el canvi climàtic.

La nostra tasca futura

Les 1157 persones que van respondre a l'enquesta sobre quines aliances de govern volíem després de les eleccions del febrer 2020 van respondre un 51% ERC-Junts-CUP però un 25% afegia ECP i un 16% no volia a Junts al govern <https://www.procesconstituent.cat/resultat-enquesta-adherides-prioritats-pactes-govern-pla-de-govern/>

Cal tornar a decidir totes juntes que he de prioritzar després d'analitzar aquests 2 anys.

El tema per tornar a fer un altre referèndum té actualment poc consens.

La prioritat pressupostària en l'enquesta va ser continuar exigint i lluitant per aquest ordre: Sanitat pública, Habitatge públic, Ensenyament, Renda bàsica, Banca pública i Reforma fiscal impulsant la democràcia directa. El document que vam aprovar a l'anterior assemblea va en la mateixa línia de les enquestes.

La situació eco-social empitjora amb una pujada de preus que fa perdre un 10% el poder de compra dels salaris i el preu de l'energia és un desastre anunciat per no planificar des de l'estat una empresa energètica pública per la transició necessària.

Ara als convenis col·lectius, un a un, no aconseguiran recuperar l'IPC perdut i caldran mobilitzacions socials massives per doblegar la cobdícia de Foment del Treball, CEOE i dels 2 grans partits polítics. <https://www.publico.es/economia/inflacion-comes-nomina-die-millones-asalariados-sueldo-congelado.html>

1d'Octubre com Referent

L'1 d'octubre continua sent referent pel nivell d'autoorganització que el poble va assolir, per la desobediència massiva i la vinculació a uns anys precedents de mobilitzacions socials creixents amb el 15 M, la PAH, etc. Momentums com aquests són els que hem de treballar millor, ser autocrítics i no sectaris. La situació de partida es preveu difícil per acumular forces de ruptura amb el règim del 78.

Des de l'inici del Procés Constituent vam vincular el nostre manifest dels 10 punts a les qüestions socials i a la qüestió nacional, perquè són indestruïbles per construir la República. Ho vam tornar a fer l'últim 1 d'Octubre donant veu a les lluites socials <https://youtu.be/Me07iKLTHe0>

Vam decidir participar al Consell per la República, com una manera de disposar d'eines davant l'atac de l'Estat espanyol amb embargaments de comptes bancaris. La seva representativitat encara és limitada comparat amb altres moments del moviment. Valorem que la utilització partidista entorpeix el seu creixement. Esperem que els 81 representants escollits per les assemblees locals i els 40 càrrecs electes encertin en les mesures a desenvolupar.

Un altre eina disponible és *Debat Constituent*, procés participatiu ciutadà de la Coordinadora Nacional d'Enteses. Es va interrompre per causes alienes i pròpies. La limitació de fer propostes i la gran quantitat de preguntes a respondre, algunes de gran complexitat, fan que la participació sigui molt baixa. El Barcelonès està molt poc representat i aquesta falta de proporcionalitat també porta desconfiances. El Debat Constituent és una bona forma de democràcia participativa que podria ser molt interessant amb més recursos i temps, però no està funcionant gaire. Exigeix un temps llarg de lectura i formació política per decidir entre les respostes a cada una de les preguntes. Alguns barris i viles han fet debats molt interessants sobre alguna pregunta, cal no tancar l'eina i continuar promovent per ser un poble format i lliure per decidir-ho tot. Hem editat i difós milers de diaris en diferents llocs i per xarxes per donar a conèixer aquest projecte que era de consens però que els partits han abandonat <https://www.procesconstituent.cat/mai-no-than-preguntat-tant-per-decidir-ho-tot/>

La repressió

La lluita contra la repressió ha perdut visibilitat des dels indults, però és un front obert amb els exiliats i més de 4000 represaliats, que pateixen la repressió de baixa intensitat a través de multes i la prohibició de participar a les manifestacions. La creació de grups de suport a l'encausat o els encausats són una eina bàsica de resistència. Continuem pendents de centenars de judicis, hi ha milers de represaliats, ara mateix s'han d'afegir els judicis contra els encausats per defensar amb els seus cossos els desnonaments. La pressió social ja ha aconseguit moltes absolucions d'alcaldes i activistes, fins i tot es redacten sentències que qüestionen l'objectivitat dels atestats policials. Els judicis més polèmics segueixen pendents (els CDR del 23-S, el Tribunal de Comptes sobre l'acció exterior de la Generalitat, les causes contra l'Antonio Baños i l'Eulàlia Reguant per no contestar Vox, ...) i en altres la fiscalia continua demanant elevades condemnes a manifestants per acovardir i emmordassar el moviment popular i la joventut especialment, sense que la Generalitat acabi de concretar el seu compromís de retirar-se de totes les acusacions per les pressions dels "sindicats" policials.

L'oportunitat i la necessitat de treballar en els moviments antirepressius i antifeixistes existeixen però ensopeguen amb la dispersió i el sectarisme dels diversos organismes i coordinadores. Treballar per la unitat i contra l'aïllament social és part de la lluita per traçar una orientació política independent que qüestionari el paradigma burgès que encara impregna els moviments socials a Catalunya. Hem participat a mobilitzacions diverses, especialment de *La plataforma 3 octubre* amb organitzacions anticapitalistes i del sindicalisme alternatiu, coorganitzant la Conferència Nacional Antirepressiva del dia 2 d'octubre i el 4t aniversari del 3 d'octubre. <https://3octubre.wordpress.com/2021/10/06/video-intervencions-3-doctubre-del-2021/>, unint forces sempre, des de la campanya Ni oblit ni perdó del cas Guillem Agulló, a *la restricció del dret de vaga* (cas Garrobo) fins la denúncia del cas Pau Juvillà *per haver penjat un llaç groc* a la seva oficina de Lleida i tots els que hem pogut arribar de les desenes de judicis que estan transcorrent.

Altres activitats

Alguns adherits al Procés Constituent ens han fet arribar iniciatives internacionalistes com el Manifest Convivialisme i hem vist que la situació actual de possible col·lapse ecològic al món, amb les guerres vigents i la reconfiguració a un nou equilibri de poders amb els països emergents BRICS i l'imperi EEUU/UE, és important difondre <https://youtu.be/QxGkzjUtlZc>

La fraternitat i la igualtat són les grans oblidades del republicanisme i cal recordar que la prioritat és superar el capitalisme armamentista predominant. La lluita no violenta amb desobediències massives sembla un mètode imprescindible. Cal conquerir el Tractat de desarmament nuclear votat a l'ONU per 122 països i en vigor al 2021, des de que més de 50 l'han ratificat però que el PSOE no vol signar perquè l'OTAN no ho permet i obliga a incrementar la despesa militar al 2% del PIB.

<https://www.un.org/disarmament/wmd/nuclear/tpnw/>

Per això impulem la campanya *Per la Pau, OTAN No*, a la contra cimera que organitzem unitàriament al juny, 36 anys després de guanyar el referèndum a Catalunya.

<https://twitter.com/pauSlotanNO> amb entitats com el centre Delàs

<http://centredelas.org/actualitat/30-anys-despres-del-referendum-de-lotan/>

Seguirem trencant la por a debatre els temes quan tenim diferents enfoc científics com a succeït amb les proves PCR, les vacunes per infants, les residències, la mortalitat real, etc., però especialment, insistim sempre en els recursos que calen per la sanitat a l'Atenció Primària. Més de 13000 visualitzacions porta ja el vídeo, del dia que vam organitzar el debat plural per denunciar la falta de recursos i de contrast ètic de les recomanacions de l'autoritat front la pandèmia, el capital no permet diferents enfoc científics als seus mitjans.

<https://www.procesconstituent.cat/acte-crisi-sanitaria-pandemia-i-drets-collectius/>

De les persones que ens han deixat, mereix una menció especial a la memòria, la que tindrem sempre per l'Arcadi Oliveres, per això després d'anar a visitar-lo a casa seva, la coordinadora del PrC vam coorganitzar amb ell l'acomiadament,

<https://www.procesconstituent.cat/reconeixement-a-arcadi-oliveres/>

El seu exemple és educar i per això seguim impulsant la unitat popular a les candidatures municipalistes com eina de transformació i implicació en els problemes actuals, a cada plaça millor que entre regidors. Ja ho dèiem a la darrera assemblea, No som un partit ni subordinem la nostra pràctica a la disciplina de cap partit, però ens esforcem per construir unitat republicana front el règim del 78. La prioritat organitzativa front l'electoral, no vol dir oblidar l'electorat, l'abstenció fa créixer la dreta com va passar amb el 15M i el PP de Rajoy que va venir després o el cas de Le Pen a França

<https://www.procesconstituent.cat/document-balanc-i-perspectives-sortint-de-la-viia-assemblea-general-de-proces-constituent/>

Petites conclusions

Ara estem en un moment decisiu: Ens hem d'ajudar a aixecar-nos i hem de tenir cura els uns dels altres a fi de sanar col·lectivament i tenir present que si ens quedem quietes, ens trauran la nostra llibertat, els nostres drets, els nostres recursos, els nostres mitjans de vida, la nostra salut i la nostra vida. De nosaltres, i de ningú més, depèn.

El límit actual de no arribar als 200.000 vots ni la CUP ni EnComúPodem i que Vox si els superi és una debilitat a corregir entre l'esquerra transformadora que vol superar el capitalisme neoliberal que gira a l'extrema dreta. El treball pacient i seguit a barris, sindicats i moviments, és fonamental per contrarestar el domini ultra a les xarxes i cada dia més als mitjans de comunicació.

La desmobilització ha aconseguit diluir la imatge dels blocs i permet al PSC tornar a proposar-se com a soci autonòmic i aspira a acordar un nou "tripartit d'esquerres" a la porta del Palau de la Generalitat trencant el bloc independentista i enterrant les seves aspiracions per força temps.

Patim l'aprofundiment del desconcert i la desmobilització entre les bases que esperaven justament l'evolució contrària: reforçar la unitat i un nou ascens del moviment català al voltant d'objectius concrets i renovats després de gairebé quatre anys de retòrica estèril.

Però les contradiccions socials i nacionals continuen vives. La reorganització del moviment nacional, avui dispers i confús, és una qüestió de temps i es tornarà a basar en les associacions i entitats locals, superant la deriva autonomista ja àmpliament desacreditada i probablement vinculat a un nou ascens de les lluites socials.

Hem de ser autocrítics quan el cicle esgotat dels darrers anys no pren el rumb que caldria. Som el que fem, per guanyar cal sembrar.

«No ens Aturem» ponència per la VIII Assemblea General de Procés Constituent juliol 2022.

«Totes **les esmenes** al document han d'arribar abans del dia 11 de setembre al correu electrònic: info@procesconstituent.cat i **assenyaleu quantes persones la recolzen** de la localitat o barri i es podran debatre i votar com el balanç econòmic».